

Faktyczna cenzura nauczania szkolnego w Izraelu

24 sierpnia 2010

Przedstawiciele izraelskiego ministerstwa edukacji przestrzegli nauczycieli szkół podstawowych, by ci nie współpracowali z powstałą w 2002 r. żydowską organizacją społeczeństwa obywatelskiego Zochrot (Pamięć), której celem pozostaje zwiększenie świadomości Izraelczyków na temat Nakby (palestyńskiej katastrofy narodowej w 1948 r.), bez której niemożliwe byłoby powstanie państwa Izrael.

Utworzenie tego państwa wiązało się z czystką etniczną dokonaną na 700-900 tysiącach Palestyńczyków i zniszczeniem kilkuset palestyńskich miejscowości.

Wystosowane przez ministerstwo edukacji ostrzeżenie stanowiło odpowiedź na zorganizowane niedawno przez Zochrot warsztaty dla nauczycieli, w trakcie których nabywali oni wiedzę na temat tych wydarzeń. Ministerstwo stwierdziło, że nie autoryzowało warsztatów i poradziło nauczycielom, by nie brali w nich udziału.

List z protestem przeciw działalności Zochrot wysłało do ministerstwa edukacji Forum Prawne Ziemi Izraela, reprezentujące interesy kolonizatorów żydowskich na Zachodnim Brzegu i w Jerozolimie Wschodniej. W liście Forum określono materiały edukacyjne Zochrot jako „część zbrodniczego planu na rzecz starcia Izraela z powierzchnią ziemi”.

W 2007 r. ówczesny minister edukacji Juli Tamir zaakceptował podręcznik dla arabskojęzycznych uczniów w Izraelu, w którym użyto – po raz pierwszy w historii tego państwa – słowa Nakba. Podręcznik wycofał jednak obecny minister edukacji Gideon Saar, związany z radykalnie prawicową partią Likud premiera Beniamina Netanjahu. Dąży on do narzucenia w szkołach ideologii syjonistycznej jako jedynie słusznej. Związane z tym

kroki to na przykład wycofanie ze szkół streszczenia Powszechnej Deklaracji Praw Człowieka. Zdaniem krytyków, dzieci nie powinny się uczyć o deklaracji, w której wspomina się o wolności wyznania i prawie do azylu.

Kierujący Zochrot Ejtan Bronstein stwierdził, że ministerstwo „zastrasza” nauczycieli i pozwala im uczyć historii jedynie z „perspektywy triumfalistycznej”. Nauczyciel prowadzący ubiegłotygodniowe warsztaty – pierwsze przeznaczone dla nauczycieli szkół podstawowych – może zostać przesłuchany przez urzędników ministerstwa edukacji.

Zochrot, które zorganizowało setki wycieczek do zniszczonych w 1948 r. przez armię izraelską osad palestyńskich i fundowało tablice pamiątkowe dedykowane ofiarom Nakby, opracowało też program nauczania o palestyńskiej katastrofie narodowej, mający pozwolić nauczycielom przedstawić perspektywę palestyńską. W ubiegłym roku – jak mówi Bronstein – zainteresowanie opracowaniami Zochrot wyraziło ponad 300 nauczycieli szkół średnich oraz kilku nauczycieli szkół podstawowych.

„Niewielka, lecz rosnąca grupa nauczycieli wykazuje zainteresowanie Nakbą i chce dowiedzieć się więcej. Problem w tym, że odpowiedzialne za nauczanie władze widzą w tym zagrożenie i nie cofają się przed zastraszaniem nauczycieli, by ci zrezygnowali z tego zaangażowania” – mówi Bronstein.

Zgodnie z narracją z podręczników izraelskich – której fałszywości dawno dowiodła szkoła Nowych Historyków izraelskich – uchodźcy palestyńscy opuścili swe ziemie dobrowolnie bądź też za namową państw arabskich czy zgodnie z rozkazami armii arabskich. W rzeczywistości miała miejsce czystka etniczna, której towarzyszyły dokonywane przez syjonistów masakry, nieraz jeszcze przed ogłoszeniem deklaracji niepodległości państwa Izrael. Historycy izraelscy tacy jak np. Ilan Pappé czy Benny Morris (który broni zasadności czystki etnicznej jako koniecznej dla realizacji

syjonistycznego „projektu apokaliptycznego”) dowodzą zaś, że wypędzenie Palestyńczyków zostało zaplanowane dużo wcześniej przez przywódców syjonistycznych takich jak Dawid Ben Gurion.

Obecnie w izraelskim parlamencie – Knesecie – znajduje się projekt ustawy, mającej penalizować upamiętnianie palestyńskiej katastrofy narodowej. Zyskał on poparcie m.in. Gideona Saara. Po objęciu przezeń urzędu dochodzi do takich sytuacji, jak np. żądanie przez ministerstwo edukacji usunięcia jego logo ze strony internetowej, na której opublikowano napisany przez palestyńską dziewczynkę tekst poświęcony Nakbie.

Odpowiedzialna za programy edukacyjne Zochrot Amaja Galili zwraca uwagę, że równocześnie ministerstwo edukacji udziela aktywnego wsparcia inicjatywom podejmowanym przez organizacje prawicowe. Jedną z nich jest tzw. tydzień Gusz Katif, podczas którego byli kolonizatorzy żydowscy, wysiedleni ze Strefy Gazy w 2005 r., objechali czterysta szkół, przedstawiając apologetyczny obraz ich dawnego życia. Wsparcie ze strony ministerstwa zyskała też zorganizowana przez prawicowego rabina i sfinansowana przez „nowonarodzonych chrześcijan” ze Stanów Zjednoczonych inicjatywa Mibereszit, mająca „wspierać wychowanie syjonistyczne”, w ramach której uczniowie odwiedzają m.in. kolonie żydowskie na Zachodnim Brzegu i w Jerozolimie Wschodniej. Gideon Saar jako minister edukacji wszczął całą serię kursów poświęconych syjonizmowi, judaizmowi i rzekomemu biblijnemu prawu Żydów do historycznej Palestyny, jak też programów promujących pozytywny wizerunek armii izraelskiej.

Autor: Paweł Michał Bartolik
Dla „Wolnych Mediów”